

**Dosarul nr. 1re-86/2021
1-21109428-01-1r/e-15072022**

**CURTEA SUPRĂMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

20 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în componența:

președinte

Nadejda TOMA

judecători

Liliana CATAN

Ion GUZUN

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Stîrcea Ustim, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2021 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2022, în cauza penală privindu-l pe

STÎRCEA Ustim Xxx născut la xx

*xxxxx xxxx, originar și domiciliat în mun. Xxxxxxx,
str. Xxxxxx Xxxxx xx, ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.07.2021 – 09.12.2021;

Instanța de recurs: 28.12.2021 – 30.03.2022;

Instanța de recurs în anulare: 15.07.2022 – 20.10.2022.

Asupra recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09 decembrie 2021, Stîrcea Ustim a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute în art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a reținut că Stîrcea Ustim, deținând permis de conducere al mijlocului de transport de categoria „B”, la 01 ianuarie 2020, aproximativ la ora 04 și 20 min., aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și al consecințelor care pot surveni, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căroră „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, care provoacă reducerea reacției”,

conducând automobilul de model „Lexus RX 300” cu numărul de înmatriculare XXX XXX, pe str. Hristo Botev 25 A, mun. Chișinău, nu a manifestat prudență sporită la trafic și a tamponat mijlocul de transport de model „BMW” cu numărul de înmatriculare XXX XXX.

După comiterea accidentului rutier, Stîrcea Ustim fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost transportat de către inspectorul din cadrul Serviciului Documentare Accidente Rutiere Secției Supraveghere Transport și Circulație Rutieră a DP mun. Chișinău Dan Damian la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie situat pe str. Petru Rareș 32, mun. Chișinău, unde a fost supus examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, stabilindu-se prin procesul-verbal nr. 7302, în sângele lui, concentrația de alcool era de 1,59 g/l, iar în aerul expirat concentrația vaporilor de alcool era de 1,00 mg/l, concentrație care conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, instanța de fond a ajuns la concluzia că, prin acțiunile sale intenționate Stîrcea Ustim a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către *inculpatul Stîrcea Ustim*, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a indicat că:

- în ședința de judecată, partea vătămată a arătat că imediat după momentul ciocnirii, Stîrcea Ustim nu prezenta semne de ebrietate prin comportament sau limbaj și a recunoscut faptul tergiversării până la decizia de a solicita organele de poliție;

- agentul constator deja întocmise procesul verbal cu privire la accidentul rutier în momentul când au fost citați să intre în cabinetul acestuia peste câteva săptămâni, ceea ce a fost confirmat și de agentul de constatare al poliției de patrulare Damian Dan, care a afirmat că la momentul întocmirii procesului verbal nu erau încă prezentate la materialele cauzei rezultatele expertizei medico-legale referitoare la gradul de ebrietate a lui Stîrcea și că ora indicată în procesul verbal este determinată de el cu aproximație;

- instanța a reținut asupra faptului că procesul verbal cu privire la accidentul rutier nu a fost contestat ceea ce atrage după sine faptul recunoașterii vinei, însă aceasta este adevărat doar în partea ce privește producerea accidentului care a avut loc și circumstanțele care s-au pretins ulterior;

- instanța nu a reținut declarațiile inculpatului că șoferul BMW-ului a observat cum acesta consumase băuturi spirtoase după producerea accidentului fapt care a și determinat decizia acestuia de a apela organele de drept după ce nu i-a fost îndeplinită pretenția în garanții financiare, astfel fiind indus în eroare, circumstanțe care au fost demonstrate prin depozițiile martorilor și părții vătămate;

- concluziile instanței cu privire la condamnarea inculpatului sunt pripite, nu corespund materialelor dosarului și sunt bazate exclusiv pe procesul verbal al expertizei alcoolscopice, fără ca probele administrate în cauză să fie apreciate fiecare în parte și în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor, instanța ajungând la concluzia privind condamnarea inculpatului, fără ca fapta lui să întrunească elementele infracțiunii, lipsind cu desăvârșire latura obiectivă. Probele examinate sunt pasibile de interpretare în favoarea achitării inculpatului;

- instanța a lăsat fără atenție comportamentul inculpatului după producerea accidentului, care a avut suficient timp să meargă acasă nestingherit, fiind alături, totuși, el a stat în preajmă mai bine de o oră și și-a permis să consume băuturi spirtoase, comportament compromițător pentru o persoană aflată în stare de ebrietate în momentul accidentului rutier care conștientizează consecințele;

- deși victima accidentului rutier Galiuc P. a declarat în ședința de judecată că în momentul producerii accidentului nu l-a suspectat pe Stîrcea Ustim ca fiind în stare de ebrietate, a decis să nu apeleze la organele de poliție, dar după mai mult de o oră, în urma discuției cu prietenul său a schimbat decizia, anunțând organele de poliție prin apel telefonic că vinovatul accidentului se află în stare de ebrietate;

- nu neagă vina în producerea accidentului și nici starea de ebrietate atestată acestuia, însă susține că în momentul accidentului nu se afla sub influența alcoolului, starea de ebrietate survenind ulterior, aceste circumstanțe fiind indicate și de restul participanților la proces;

- învinuirea s-a limitat la constatarea accidentului și a stării de ebrietate a inculpatului prin expertiza efectuată la mai bine de două ore de la momentul producerii accidentului, împrejurări care au fost stabilite în procesul de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2022, a fost respins ca fiind nefondat recursul inculpatului Stîrcea Ustim și menținută fără modificări sentința.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că, prima instanță în mod justificat a constatat că nu există nici un temei pentru a pune la dubii probatoriul administrat, astfel prin procesul-verbal nr. 7302 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 01.01.2020 se atestă că la Stîrcea Ustim s-a stabilit starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat cu concentrația de alcool în aerul expirat de 1,0 mg/l și în sânge 1,59 g/l.

Astfel, faptul că inculpatul Stîrcea Ustim în ziua de 01.01.2020, a consumat băuturi alcoolice, nu este negat de către ultimul în ședința de judecată, în acest sens,

inculpatul a menționat că „la sosirea poliției starea sa de ebrietate devenea evidentă și până la deplasarea la dispensar a atins crede plafonul maximal, arătând o concentrație considerabilă.”

Colegiul a apreciat critic versiunea inculpatului privind faptul că a consumat alcool ulterior producerii accidentului rutier or, potrivit procesul-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 29 iunie 2021, în cadrul căreia a fost examinat Răspunsul nr. 01/11-110 din 19.03.2021 eliberat de directorul Instituției Publice Serviciul Național Unic pentru Apelurile de Urgență 112, Liviu Oboroc, din conținutul căruia rezultă expres că în Sistemul Informațional Automatizat al Serviciului 112, la data 01.01.2020 au fost înregistrate două apeluri telefonice de la numărul de telefon 079002052, după cum urmează: La ora 04:56:48 a fost înregistrat primul apel telefonic în dosarul de caz nr. 5464265. În urma procesării apelului de urgență, Operatorul la telecomunicații al Serviciului 112 a transmis fișa apelului de urgență dispecerului serviciului specializat de urgență (Poliție) la ora 04:58:50. La ora 05:00:00 a fost înregistrat al doilea apel telefonic care a avut un caracter informativ. Înregistrările audio ale convorbirilor telefonice sus menționate sunt stocate pe sun suport DVD (f.d. 149);

Instanța de apel, a notat că potrivit procesului-verbal de examinare, acțiunea procesuală efectuată la 30 iunie 2021, în cadrul căreia a fost examinat dispozitivul optic de stocare a datelor de tip DVD, ridicat la 02.04.2021 de la de la juristul Serviciului Național Unic Pentru Apelurile de Urgență 112, Tatiana Miron, care conține informația audio privind convorbirile telefonice de la Serviciul Național Unic Pentru Apelurile de Urgență 112 din Republica Moldova, înregistrate la data 01.01.2020 la ora 04:56:48 (dosarul de caz nr. 5464265), înregistrate la ora 05:00:00; În rezultatul examinării s-a stabilit că la data de 01 ianuarie 2020, ora 04:56:48, apelantul s-a prezentat ca fiind Galiuc Pavel, efectuează primul sunet și informează de la postul de telefonie mobilă nr. 079002052, operatorul Serviciului Național Unic Pentru Apelurile de Urgență 112 precum că pe str. Hristo Botev, lângă restaurantul Miadora s-a produs un accident rutier, în rezultat celălalt șofer și-a lovit capul, dar toți sunt vii și sănătoși. În accidentul rutier sunt implicate doar persoane mature, de ambulanță nu este nevoie. În accident au fost implicate automobilul de model „Lexus RX 300”, cu numărul de înmatriculare XXX XXX și automobilul de model „BMW”, cu numărul de înmatriculare XXX XXX. Al doilea apel este efectuat la ora 05 și 00 min., apelantul Galiuc Pavel anunță operatorul Serviciul Național Unic Pentru Apelurile de Urgență 112 despre faptul că recent a chemat poliția pe str. Hristo Botev 25 și persoana vinovată se află în stare de ebrietate (f.d. 146).

În acest sens, Colegiul Penal a apreciat ca fiind lipsită de credibilitate versiunea inculpatului precum că nu a consumat alcool până la producerea accidentului rutier or, probele enumerate mai sus demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate. De asemenea, Colegiul Penal a reținut că prima instanță a emis o sentință legală și întemeiată, constatând

corect din totalitatea de probe culpabilitatea lui Stîrcea Ustim în comiterea faptei imputate.

De asemenea, Colegiul Penal a remarcat că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în recurs și nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 2641 alin. (1) din Cod penal.

La capitolul individualizării pedepsei, Colegiul penal a constatat că instanța de fond a aplicat inculpatului Stîrcea Ustim o pedeapsă corectă și echitabilă în coraport cu circumstanțele faptei și personalitatea inculpatului.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs în anulare de către *condamnatul Stîrcea Ustim*, prin care fără a invoca careva motive în drept, solicită admiterea recursului în anulare, casarea deciziei instanței de fond și de recurs, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat.

În susținerea recursului, condamnatul invocă argumentele invocate și în recurs, suplimentar menționând că:

- decizia instanței de apel conține greșeli în argumentarea menținerii sentinței și în partea pedepsei, făcând referire la *Gălescu Igor Iurie, judecat de Judecătoria Orhei*, ceea ce denotă că instanța de apel a examinat cauza superficial și a menținut o sancțiune care nu i-a fost aplicată inculpatului;

- instanța de apel nu a indicat ordinea și instanța în care poate fi atacată decizia.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

Colegiul penal va examina admisibilitatea acestui recurs în anulare, în procedura prevăzută de art. 453-456 Cod de procedură penală, constatând că Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău corect, la caz, a examinat recursul ordinar în procedura prevăzută de art. 437-450 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță, se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare în termen, deși din text se atestă că, ultimul nu indică

prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, dar contestă hotărârile judecătorești, manifestându-și dezacordul cu soluția de constatare a vinovăției sale în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

În acest context, se notează că conform prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, pot fi atacate hotărârile judecătorești irevocabile, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, sau în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) a aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute de acest articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu a invocat în ce constă viciul fundamental, care ar afecta hotărârea atacată, nu a indicat care drepturi prevăzute de Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova sau de alte legi naționale, au fost încălcate și a omis să argumenteze ilegalitatea hotărârii contestate în acest sens, fără a respecta astfel cerința prevăzută de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, care prevede obligația de a indica în cererea de recurs în anulare, conținutul și motivele recursului în anulare, cu menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, or recurentul și-a manifestat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată de constatare a vinovăției sale în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și că probele cercetate de instanțele de judecată nu demonstrează vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, critici la care s-a dat răspuns prin hotărârile atacate și ce nu pot afecta soluția adoptată de instanța de recurs, care a devenit irevocabilă.

Totodată, Colegiul penal reține că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*a se vedea cazul Brumărescu vs România, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999*). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a

efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (*a se vedea cazul Bujnița vs Moldova, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007*).

În consecință, Colegiul penal conchide că recursul în anulare, declarat de condamnatul Stîrcea Ustim, nu întrunește cerințele de conținut, prevăzute de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală și se declară ca inadmisibil.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Stîrcea Ustim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2022, în cauza penală privindu-l pe Stîrcea Ustim Xxxx, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 03 noiembrie 2022.

Președinte:

Nadejda TOMA

Judecători:

Liliana CATAN

Ion GUZUN